

[Rytter.]

han kunde faa Oplysninger om de Forhold, det drejede sig om. Hvem Fængselsledelsen er? Og endelig, om jeg har forstaaet Opgørelsen rigtig: at det drejer sig om 53½ pCt., der er løsladt, 23½ pCt., der er fængslet, og 23 pCt., der er tilbage, saa at vi, hvis disse fordeles paa samme Maade som de øvrige, vil komme op paa ca. 70 pCt. Løsladelser i alt. Jeg haaber imidlertid, den højtærede Minister vil forstaa, at jeg er fuldt ud klar over, at Interneringen har været en uhyre vanskelig Opgave. Naar den højtærede Minister har været saa bange for Lynchjustits, tror jeg dog, at Ministeren ser noget vel sort paa det; det kunde man maaske være bange for, hvis der var kommet Krig, men vi havde den uventede Lykke — noget, jeg var inde paa ved Behandlingen af Straffelovstillægget —, en Lykke, der fyldte os alle, at Landet blev befriet, uden at det kom til at koste Blod, og derfor behøvede man ikke at være bange for Lynchjustits.

Den højtærede Minister Hr. Frode Jakobsen udtalte, at der var ikke forekommet et eneste Tilfælde af Lynchjustits. Ja, det ved jeg ikke, om man kan sige; det kommer an paa, hvad man forstaaer ved Lynchjustits. Var f. Eks. det Tilfælde med Manden i Kastrup, der blev skudt, ikke en Slags Lynchjustits? Eller Tilfældet med den islandske Digter — jeg skal ikke komme nærmere ind paa den Sag —, var det ikke en Slags Lynchjustits? En Stikker blev skudt den 5. Maj, var det ikke ogsaa en Slags Lynchjustits? Men jeg ser bort fra disse Tilfælde; at der sker Fejltagelser, er vi klar over, vi skulde nu blot gerne have dem begrænset.

Jeg ser paa Forholdet saaledes, at ikke blot de Spørgsmaal, jeg nu agter at fremdrage, men ogsaa dem, jeg allerede har været inde paa, hører ind under den højtærede Justitsminister. Jeg forstaaer ikke, med hvilken Hjemmel Justitsministeriets Forretningsomraade er blevet delt mellem to Ministre. Jeg ved vel, at Kongen kan fordele Forretningerne imellem Ministrene, men saa plejer der at komme en kgl. Anordning om, hvorledes Ordningen skal være; jeg forstaaer dog godt, at en saadan Anordning ikke er kommet, fordi det vilde være meget vanskeligt at sige, hvad der

hører under den ene, og hvad der hører under den anden; denne Formalitet ser jeg derfor bort fra.

Jeg vil nævne den Artikel, som det ærede Medlem, der talte for Socialdemokratiet (Ingeborg Hansen), ogsaa var inde paa, en Artikel af Minister Mogens Fog: Er Kritikken berettiget? Jeg vil gerne takke den højtærede Minister Hr. Frode Jakobsen og specielt den højtærede Justitsminister for, at de ikke paa nogen som helst Maade har gjort Spørgsmaalet personligt. Jeg troede egentlig, at man i en Tid som denne kunde diskutere et Spørgsmaal, uden at det skulde gøres personligt, og det gør mig meget ondt, at Minister Mogens Fog — jeg har kendt hans Navn gennem mange Aar, vi beklagede alle dybt hans Tilfangetagelse, vi var glade over vedkommende Sygeplejerskes resolute Optræden, da han første Gang undslap fra Tyskerne, og vi var glade over hans vidunderlige Frelse fra Shellhuset, vi betragter ham som en stor Videnskabsmand og en dygtig Praktiker —, at Minister Fog kommer ind paa en personlig, jeg vil ikke sige Forfølgelse, men kommer ind paa at gøre et Spørgsmaal, der er saa dybt alvorligt for hele Nationen, personligt; det gjorde ikke mindst mig ondt, der hele Livet har beskæftiget mig med disse Forhold. Minister Fog undser sig ikke for at sige om mig, at naar jeg ikke selv kan rødme, maa andre rødme paa mine Vegne. Med hvilken Begrundelse siger han det? Med den Begrundelse, at de, som ikke roser Frihedsbevægelsen, de, som kritiserer den, gør det, fordi de er Modstandere af Frihedsbevægelsen, fordi de vil mistænkeliggøre Frihedsbevægelsen, fordi de er imod Folkestyre i Danmark. Jeg ved ikke, med hvilken Ret den højtærede Minister siger dette. Jeg skal ikke paa nogen mulig Maade blive personlig. Hvorfor i al Verden skulde jeg være Modstander af Frihedskæmperne? Jeg har kendt nogle, der med Livet som Indsats var med i Kampen, og jeg har hørt om flere. Jeg sætter Pris paa disse Folk, hvorfor i al Verden skulde jeg være Modstander af dem? Nej, naar jeg har taget Ordet, er det, fordi jeg — det er den højtærede Justitsminister sikkert fuldstændig klar over — paa Danmarks Vegne er ked af det, der er sket efter den 5. Maj. Ved Behandlingen af Straffelovsforslaget udtrykte jeg det saa-